

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2019 r.

w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Na podstawie art. 41 ust. 29 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. poz. 2541) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 1:
  - a) w pkt 1:
    - w lit. a skreśla się wyrazy „i oferowanych na rynkach zagranicznych”,
    - w lit. b skreśla się wyrazy „i oferowanych na rynkach zagranicznych”,
  - b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) uzyskanych przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a ustawy, z tytułu wykonywania świadczeń, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 5 ustawy, na rzecz Skarbu Państwa w związku z emisją obligacji oferowanych na rynkach zagranicznych;”;
- 2) w § 4 po wyrazach „do dnia 30 czerwca 2019 r.” dodaje się wyrazy „oraz od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko
Zastępca Dyrektora

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 2265).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1358, 1394, 1495, 1622, 1649, 1655, 1726, 1751, 1798, 1818, 1834, 1835, 1978, 2020, 2166 i 2200.

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów
/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Zgodnie art. 41 ust. 29 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 30 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193), minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, grupy podatników, grupy płatników lub czynności, w przypadku których zostanie wyłączone lub ograniczone stosowanie art. 41 ust. 12 ustawy, jeżeli spełnione zostały warunki do niepobrania podatku, zastosowania stawki podatku lub zwolnienia, wynikające z przepisów szczególnych lub umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, uwzględniając istnienie określonych uwarunkowań obrotu gospodarczego, specyficzny status niektórych grup podatników i płatników oraz specyfikę dokonywania niektórych czynności.

Przedmiotowe rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia, o którym mowa w ww. przepisie ustawy oraz zmienia Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie wyłączenia lub ograniczenia stosowania art. 41 ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. poz. 2541, dalej: rozporządzenie z dnia 31 grudnia 2018 r.).

Należy zauważyć, że wydanie przedmiotowego rozporządzenia pozostaje zasadniczo bez wpływu na zakres zastosowania regulacji innych niż art. 41 ust. 12 ustawy. Nie doznają więc ograniczenia podkreślone w przepisach ustawy z dniem 1 stycznia 2019 r. m.in. obowiązek dochowania należytej staranności przy weryfikacji warunków zastosowania niższej stawki, zwolnienia lub warunków niepobrania podatku (dodawany ust. 4aa w art. 41 ustawy) czy też wprowadzone ustawą nowelizującą rozwiązania materialnoprawne (dodatkowe zobowiązanie podatkowe czy zmiana zasad odpowiedzialności płatnika).

W § 1 pkt 1 lit. a projektu rozporządzenia zaproponowano rozszerzenie wyłączenia stosowania art. 41 ust. 29 ustawy na przypadki wypłat należności z tytułu odsetek lub dyskonta od obligacji oferowanych przez Skarb Państwa oraz Bank Gospodarstwa Krajowego nie tylko na rynkach zagranicznych, lecz również na rynkach krajowych (zmiana w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a i b rozporządzenia z 31 grudnia 2018 r.).

Wyłączenie to ma charakter bezterminowy oraz sprzyjać ma inwestowaniu przez podmioty zagraniczne w obligacje skarbowe oferowane na rynkach nie tylko zagranicznych, jak wynika

to z dotychczasowego brzmienia rozporządzenia z dnia 31 grudnia 2018 r., ale również rynku krajowym. Preferencja ta prowadzić będzie również do dywersyfikacji bazy nabywców obligacji skarbowych oraz poprawi konkurencyjność w stosunku do obligacji innych emitentów. Należy jednocześnie wskazać, że pozyskiwanie finansowania przez Skarb Państwa jest dla Polski szczególnie istotne, a zatem należy zabezpieczyć Skarb Państwa przed oczekiwaniem ze strony inwestorów, aby emitowane przez Skarb Państwa obligacje były wyżej oprocentowane (w stosunku do poziomu rynkowego) z uwagi na fakt „zamrożenia” przez inwestora środków pieniężnych do czasu zwrotu podatku (inwestor, z uwagi na czasową niemożliwość dysponowania zamrożonym kapitałem oczekiwałby bowiem rekompensaty tej „straty”).

W § 1 pkt 1 lit b proponuje się dodanie punktu 1a, stanowiącego bezterminowe wyłączenie stosowania art. 41 ust. 12 w przypadku wypłat należności uzyskanych z tytułu dokonanych na rzecz Skarbu Państwa w związku z emisją obligacji oferowanych na rynkach zagranicznych świadczeń doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników i pozyskiwania personelu, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze, przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2a ustawy.

Należy mieć na uwadze, że w przypadku standardowej dokumentacji emisyjnej na rynkach zagranicznych w większości przypadków obejmuje ona klauzule „gross-up” nakładające na emitenta obowiązek ubruttowienia wypłacanej kwoty pożytków o obciążenia podatkowe. Powoduje to, że emitent – Skarb Państwa jest obowiązany wpłacać jako płatnik podatek u źródła z tytułu wypłacanych należności uzyskanych w związku ze świadczeniami agentów emisji, kancelarii prawnych w ramach obsługi prawnej emisji zagranicznych oraz jednocześnie będzie uprawniony do występowania o zwrot podatku. Wprowadzenie wyłączenia, o którym mowa powyżej, powinno mieć zatem neutralny efekt finansowy dla budżetu państwa¹, przy czym zwolni Skarb Państwa z obowiązku dochodzenia zwrotu podatku pobranego na podstawie art. 41 ust. 12 ustawy. Szczególna pozycja oraz zadania Skarbu Państwa uzasadniają wyłączenie go z procedury obowiązkowego pobrania podatku i ubiegania się o jego zwrot.

Argumenty tożsame do przedstawionych powyżej przemawiają za nowelizacją rozporządzenia z dnia 31 grudnia 2018 r. w zakresie obligacji emitowanych przez Bank Gospodarstwa

---

¹ Jak już wskazano, projektowana zmiana nie wyłącza obowiązku dochowania przez Skarb Państwa należytej staranności przy weryfikowaniu możliwości zastosowania w danym przypadku określonej preferencji podatkowej (np. zwolnienia bądź obniżonej stawki podatku).

Krajowego.

Z uwagi na planowaną nowelizację przepisów w zakresie zasad poboru podatku u źródła, w § 1 pkt 2 projektowanego rozporządzenia zaproponowano odroczenie stosowanie art. 41 ust 12 ustawy do momentu wejścia w życie wspomnianej nowelizacji.

W § 2 określony został termin wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia, na 1 stycznia 2020 r.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Niniejszy projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. 2017 poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.